

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/110/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120274544
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:6120274544.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: X. K., J.. XX.XX.XXXX, G. A. XXX/XX, XXX XX S. N., zastúpenej splnomocneným zástupcom Z. K., J.. XX.XX.XXXX, G. A. XXX/XX, XXX XX S. N. o zaplatenie sumy 3.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná sumu priznanú rozsudkom Okresného súdu Kežmarok č. k. 6Csp/110/2020-245 zo dňa 10.03.2021 zaplatiť v mesačných splátkach po 50,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa, toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Žalobcovi voči žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou upomínaciu súdu Banská Bystrica dňa 27.03.2020 a postúpenou Okresnému súdu Kežmarok dňa 04.08.2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 3.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000,- eur od 23.03.2019 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Okresný súd Kežmarok o podanej žalobe rozhodol rozsudkom č. k. 6Csp/110/2020-245 zo dňa 10.03.2021, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 3.000,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000,- eur od 23.03.2019 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

3. Krajský súd Prešov uznesením č. k. 18CoCsp/25/2021- 289 zo dňa 28.02.2022 po podaní odvolania žalovanej zrušil rozsudok vo výroku I. v časti splatnosti istiny s príslušenstvom a vo výroku III. a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie. Rozsudok v časti istiny s príslušenstvom bez ich splatnosti nadobudol právoplatnosť dňa 30.04.2021.

4. Odvolací súd k zrušujúcej časti rozsudku uviedol, že vzhľadom k tomu, že žalovaná žiada o povolenie splácania dlžnej sumy 3.000,- eur s príslušenstvom formou pravidelných mesačných splátok vo výške 50,- eur mesačne s poukazom na jej slabú finančnú situáciu, ktorá jej neumožňuje zaplatiť dlžnú sumu s príslušenstvom v splátkach v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, bude úlohou súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie za účelom zistenia rozhodných skutočností ohľadne dôvodnosti priznania výhody

splátok pre žalovanú vo vyššie uvedených intenciách, ako aj opätovne rozhodnúť o trovách konania s tým, že posúdi, či v tejto veci existujú skutočnosti, ktoré odôvodňujú aplikáciu ust. § 257 Civilného sporového poriadku a svoje závery odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé.

5. Po vrátení veci Krajským súdom Prešov súd vyzval žalobcu na zaujatie stanoviska k záverom uznesenia Krajského súdu Prešov ohľadne možnosti žalovanej splácať prisúdenú sumu v splátkach, na ktorú žalovaný reagoval vyjadrením, v ktorom uviedol, že súhlasí s úhradou dlhu formou mesačných splátok vo výške 100,- eur. S úhradou dlžnej sumy vo výške 50,- eur nesúhlasí, nakoľko v jeho prospech žalovaná neuhradila dobrovoľne od postúpenia pohľadávky žiadnu sumu.

6. Žalovanú súd vyzval na zdokladovanie pomerov za účelom možnosti splácania prisúdenej sumy v splátkach a posúdenia aplikovania § 257 Civilného sporového poriadku. Žalovaná v predloženej vyplnenej tlačive pre dokladovanie pomerov fyzickej osoby uviedla, že nie je SZČO, momentálne je od 01.10.2021 nezamestnaná (dohoda o skončení pracovného pomeru na čl. 305 spisu), nepoberá žiadny príjem, dôchodok, výživné ani žiadne dávky, okrem prídavku na dieťa. Je evidovaná na úrade práce. Býva v rodinnom dome v S. N., na ulici A. Č.. XXX/XX s manželom Z. K., ktorého je on vlastníkom a ktorého hodnota je cca 40.000,- eur. Nevlastní žiadne nehnuteľnosti. Z hnuiteľných vecí vlastní len motorové vozidlo Q. M., aj to len na papieri, pretože toto auto v skutočnosti užíva syn jej manžela. Má jedno nezaopatrované dieťa. Aj naďalej trvala na splatení dlhu v splátkach vo výške 50,- eur mesačne. Nemá už žiadne ďalšie súdne konania, všetky, ktoré boli voči nej už prebehli a boli v nich vynesené rozsudky, v ktorých bola zaviazaná na úhradu dlžnej sumy v splátkach (viď rozsudok Okresného súdu Kežmarok č. k. 6Csp/78/2019-114, dlžná suma 718,52 eur s príslušenstvom, splátky po 20,- eur mesačne a rozsudok Okresného súdu Kežmarok č. k. 8Csp/4/2020-135, dlžná suma 128,66 eur, splátky po 12,- eur mesačne). Ďalej uviedla, že je vo finančnej tiesni a všetky výdavky na živobytie, platby, inkaso, hygienu, ošatenie a iné platí jej manžel. S manželom jej ostávajú len peniaze na vyžitie z výplaty do výplaty a musia si aj požičiavať od rodiny. Hrubý príjem manžela je vo výške 1.800,- eur mesačne, v čistom 1.200,- eur, nakoľko mu zrážajú zo mzdy. V rámci výdavkov uviedla výdavky na elektrinu, vodu a plyn vo výške 240,- eur mesačne (priložený platobný doklad SIPO II.), splátky stanovené súdom v iných konaniach vo výške 100,- eur mesačne, splátky manželovej pôžičky vo výške 132,82 eur mesačne, výdavky na internet vo výške 15,- eur mesačne, poštový priečinok vo výške 8,90 eur mesačne, hygienu vo výške 100,- eur mesačne, cestovné manželovi do práce vo výške 100,- eur mesačne a dcére do školy vo výške 30,- eur mesačne a ošatenie vo výške 200,- eur mesačne. Mesačne minie aj na stravu a lieky manželovi, ktorý je diabetik, ma vysoký krvný tlak a cholesterol.

7. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 03.06.2022, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí neúčast' na pojednávaní ospravedlnili podaním zo dňa 26.05.2022 a súhlasili s prejednaním sporu a rozhodnutím v ich neprítomnosti. Na pojednávanie sa nedostavila ani žalovaná. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej.

8. Žalovaná prostredníctvom splnomocneného zástupcu na pojednávaní súdu uviedla, že jej majetkové pomery tak, ako ich uviedla vo vyplnenej tlačive sa nezmenili. Splátky, ktoré jej boli určené súdnymi rozhodnutiami pravidelne spláca v takej výške, v akej určil súd. Na základe dohody s mestom H. opätovne od 01.06.2022 nastúpila k Technickým službám mesta H. cez projekt Európskej únie na obdobie 5 mesiacov s tým, že potom jej pracovný pomer opäť skončí. V dohode je napísaný plat 600,- eur mesačne v hrubom, ale keď pracovala v minulom roku, tak dostávala v čistom okolo 460,- eur mesačne a aj preto trvá na splátke vo výške 50,- eur mesačne. Spoločne má teraz s manželom príjem do domácnosti vo výške 1 200,- eur s tým, že aj keď im na tých 5 mesiacov vyjde vyššia suma, nebude to stačiť pokrývať výdavky tak, ako uviedla v predloženej tlačive.

9. Súd po oboznámení sa s predloženými vyjadreniami strán a listinnými dôkazmi predloženými žalovanou, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo stranami namietané ani spochybnené, či súdom vyhodnotené ako neúčelné zistil nasledovný skutkový stav:

10. Žalovaná už v odvolaní proti rozsudku č. k. 10Csp/2020/245 zo dňa 10.03.2021 požiadala o možnosť splácať prisúdenú sumu v splátkach, pričom svoju žiadosť odôvodnila osobnými, majetkovými a zárobkovými pomermi bez preukázania listinnými dôkazmi. Už Krajský súd Prešov mal z odpovede

na lustráciu žalovanej v Sociálnej poisťovne preukázané, že žalovaná v období posledných dvoch rokov pracovala v rámci verejnoprospešných služieb mesta H. s hrubým príjmom v rozmedzí od 580,- eur do 650,- eur, a to až do 30.09.2021. Od uvedeného dátumu už nie je evidovaný žiaden príjem žalovanej. Táto skutočnosť sama o sebe evokuje záver, že na strane žalovanej existujú dôvody na priznanie výhody splátok.

11. Podľa § 232 ods. 3 a 4 Civilného sporového poriadku, lehota na plnenie je tri dni a plyní od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

12. Z citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku vyplýva, že ak súd pristupuje k autoritatívnemu rozhodnutiu (rozsudkom) o žalobe na peňažné plnenie (o aký prípad ide aj v prejednávanej veci), zákonnou lehotou plnenia a zároveň pravidlom je lehota troch dní, počítaná od právoplatnosti rozsudku. Štandardne preto súd ukladá splnenie povinnosti v takejto lehote. Na každú jednu výnimku z pravidla musia potom existovať dôvody, ktoré je potrebné riadne odôvodniť, čo platí aj pri odôvodňovaní rozhodnutia, a to či už pre dlhšiu než trojdňovú lehotu, alebo pre povolenie splátok a určenie ich výšky a podmienok splatnosti.

13. Hľadiskami pre úvahu súdu, či má stranu sporu, ktorej bola súdom určená povinnosť, priznať výhodu splátok a ak áno, tak v akej výške, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť, aj v konaní prejavená snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade, vzhľadom na osobné pomery strany sporu príliš ťaživé (R 117/1967).

14. Súd preskúmal žiadosť žalovanej o možnosť splácať prisúdenú sumu v splátkach v súlade s § 232 ods. 3 a 4 Civilného sporového poriadku a povolil jej splácať dlžnú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 50,- eur mesačne. Súd mal za to, že výška splátok je aj vzhľadom na pomery žalovanej v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv podľa čl. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, keď zároveň určil, že omeškanie s plnením jednej splátky bude mať za následok splatnosť celého plnenia. Súd tak rozhodol z dôvodu finančnej situácie žalovanej, na ktorú poukázal už odvolací súd a ktorú mal súd následne preukázanú aj zo žalovanou vyplneného tlačiva a k nemu predložených listinných dôkazov, keď samotná žalovaná nepracuje, do práce na obdobie 5 mesiacov nastúpila len teraz od 01.06.2022 a jej mesačný príjem v čistom bude okolo 450,- eur. Ako trojčlenná rodina žijú z manželovho príjmu vo výške 1.200,- eur, z ktorého majú výdavky vo výške 926,72 eur. Na živobytie im ostáva suma okolo 250,- eur. Nakoľko v minulosti čerpali viacero úverov, jej manžel má vykonávané zrážky zo mzdy a v iných súdnych konaniach, ktoré sú právoplatne skončené jej súd povolil splácať prisúdenú sumu v splátkach, pričom tieto splátky aj pravidelne spláca. Je preto predpoklad, že sumu v stanovených mesačných splátkach bude uhrádzať aj v tomto konaní. Žalovaná nevlastní žiaden nehnuteľný majetok a okrem motorového vozidla, ktoré užíva jej nevlastný syn, ani hnuteľný majetok väčšej hodnoty. Ťažkú majetkovú situáciu žalovanej súd nijako nespochybňuje, avšak tu sa žiada zdôrazniť aj to, že sama si zobrala úver a teda má vedomosť o tom, že ho musí splácať. Aj pri povolení splátok súd musí dbať na to, aby nedochádzalo k neúmernému zvýhodňovaniu žalovanej ako dlžníka na úkor žalobcu ako veriteľa. Súd mal preto za to, že prípadné nevyhovenie žiadosti žalovanej o splátku, resp. vyhovenie na sumu 100,- eur mesačne by pri súčasnej finančnej situácii žalovanej, malo horší dopad na jej celkové majetkové postavenie v porovnaní s dopadom na žalobcu, ktorý je obchodnou spoločnosťou s rozsiahlym predmetom činnosti, okrem iného aj poskytovaním spotrebiteľských úverov. Na druhej strane žalovaná nie je schopná uhradiť celú žalovanú sumu jednorazovo bez toho, aby vážnym spôsobom bolo ohrozené zabezpečenie jej základných životných potrieb a potrieb jej rodiny, a to ani pri zohľadnení zvýšeného príjmu do domácnosti na obdobie 5 mesiacov. Preto súd I. výrokom zaviazal žalovanú zaplatiť sumu priznanú rozsudkom Okresného súdu Kežmarok č. k. 6Csp/110/2020-245 zo dňa 10.03.2021 v mesačných splátkach po 50,- eur s tým, že zároveň určil, že omeškanie s plnením jednej splátky bude mať za následok splatnosť celého plnenia.

15. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti, teda petitu a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech v konaní iba vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petítom, t. j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana sporu, ktorá mala plný úspech vo veci má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti druhej strane sporu, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana sporu nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech, t. j. každá strana je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Súd však napriek uvedenému môže zvážiť, či tu neexistujú ďalšie rozhodujúce okolnosti majúce podstatný vplyv na priznanie alebo nepriznanie náhrady účelne vynaložených nákladov. Súdu priamo zo zákona vyplýva povinnosť pri rozhodovaní o náhrade trov konania skúmať i (ne)existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 Civilného sporového poriadku. V žiadnej právnej veci sa strana sporu nemôže spoliehať na to, že zmierňujúce ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku sa ho nedotkne.

18. Aplikácia ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý je potrebné v rozhodnutí náležite odôvodniť. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane strán sporu. Pri skúmaní existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa prihliada súd jednak k majetkovým, osobným a sociálnym pomerom strán sporu, ale rovnako je potrebné prihliadať aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde a dôležitým je aj správanie strán sporu pred a po podaní žaloby.

19. Rozhodujúcim pre potreby rozhodovania o náhrade trov konania bude preto zistenie, či možno od žalobcu, ktorý má nárok na náhradu trov konania, spravodlivo žiadať, aby si náklady vzniknuté v súvislosti s predmetným konaním hradil sám.

20. Súd po preskúmaní majetkových, sociálnych a osobných pomerov strán sporu, predovšetkým žalovanej dospel k záveru o potrebe použitia ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku. Za dôvod hodný osobitného zreteľa možno považovať, že žalovaná nemá dostatočný príjem na to, aby uhradila trovy žalobcu, ktoré by jej boli vyčíslené z tarifnej hodnoty 3.000,- eur za úkony ním vykonané v predmetnom spore (na čl. 237- 238 spisu vyčíslené trovy právneho zastúpenia ku dňu 15.03.2021 vo výške 1.554,11 eur), pretože sama bola v období posledných dvoch rokov zamestnaná v rámci verejnoprospešných služieb mesta H. s hrubým príjmom v rozmedzí od 580,- eur - 650,- eur do 30.09.2021 a následne bola bez akéhokoľvek príjmu. Na tomto závere súdu nemení nič ani skutočnosť, že od 01.06.2022 na obdobie 5 mesiacov bude opätovne zamestnaná v rámci verejnoprospešných služieb mesta H., pretože toto obdobie nie je pre ňu trvalým stavom s príjmom na dobu neurčitú. Uloženie povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania by mohlo negatívnym spôsobom ovplyvniť sociálnu a finančnú sféru žalovanej a ohroziť jej schopnosť uspokojovať základné životné potreby. Na druhej strane žalobca je obchodná spoločnosť s celkovými výnosmi vo výške 19.339.135,- eur a ziskom 4.412.386,- eur za rok 2020 (údaje z webovej stránky <https://www.finstat.sk/35724803>). Nepriznanie náhrady trov konania preto nemožno vnímať ako zásah do pomerov žalobcu, ktorý by bol spôsobilý ohroziť jeho ďalšiu činnosť a neprimerane zhoršiť jeho majetkovú situáciu.

21. Súd tu opätovne pripomína, že v žiadnej právnej veci sa strana sporu nemôže spoliehať na to, že zmierňujúce ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku sa jej nedotkne. Aplikáčna prax práve nepriaznivú sociálnu situáciu strany sporu považuje za relevantnú na účely aplikácie § 257 Civilného sporového poriadku. Ani predmetnú vec nemožno vylúčiť z aplikácie uvedeného zmierňujúceho ustanovenia. Za tohto stavu súd aj s poukazom na pokyn odvolacieho sudu považoval za spravodlivé, aby si náklady, ktoré žalobcovi v súvislosti s týmto konaním vznikli, hradil žalobca sám, a preto žalobcovi voči žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.